

I Danmark er jeg født

Tekst H. C. Andersen, 1850 - Musik Poul Schierbeck, 1926

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
dér har jeg rod, derfra min verden går;
du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand, hvor oldtidskæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! – Danmark mit fædreland!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer' rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejlig som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!